

عنوان مقاله:

عنوان تیوری بررسی دیدگاه و ویژگی زبانی و ادبی ناصر خسرو

محل انتشار:

دومین همایش ملی بازشناسی مشاهیر و مفاخر خراسان در ادب پارسی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

بهنام قاسمی - دانشجوی دکترای زبان و ادبیات فارسی

سمیه موسی پور - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

ناصر خسرو، به عنوان شاعری بلند پایه و اخلاقی، دارای اشعاری پر مایه و معنوی و با قوت و عظمت، از قصیده سرایان نادر و درجه اول زبان فارسی است که زبان شعر او، در سبک خراسانی مشابه زبان شاعران دوره سامانیان چون رودکی، عنصری و کسایی است که دوری از مدح امیران بر جزالت شعر او افزوده است ایشان به عنوان نخستین گوینده که شعرا در خدمت فکر اخلاقی و اجتماعی و اندیشه های مکتبی قرار داده، به شمار آمده و با ارادت به علی (ع) سخنانش رنگاحتجاج فلسفی یا کلامی دارد و استفاده از استعارات بدیع و تشبیهات و بازی های لفظی و صورت های ادبی، تشخیص، کنایه، مجاز و صناعات چون تلمیح و جناس و تضاد و ... بر قدرت معنای شعر نسبت به لفظ افزوده است این ژرفاندیش خطه یمگان در بهره یابی از مجازهای خاص قرآن و گونه های بلاغت در نهج البلاغه و انتخاب اوزان، سر آمدشاعران است. شناخت علم فلسفه و پزشکی و زیست شناسی و نجوم و الهیات و منطق بر شیوایی کلام او افزوده و تاثیرسخن او را دو چندان ساخته است. به اعتقاد ناصر خسرو اعجاز کلام متکی بر اعجاز ابوده و نگرش او بیشتر بر معنیست تالفظ و تفکر وسیع حکمت و تعقل در شعر او ممانعتی در جلوه گری صور خیال و فنون زیبا شناختی ایجاد ننموده استازویژگیهای دیگر شعر ناصر خسرو، قلت هیجانات شاعرانه و خیالات باریک و دقیق، به سبب قیاسات و ادله منطقی، همراه با استنتاج های عقلی است که ناشی از ذهن علمی و تاثیر روش منطقیان در بیان مقاصد اوست که اوصاف طبیعی را هم، در حکم تشبیهی برای ورود در مباحث عقلی و مذهب اسماعیلی بکار می گیرد.

کلمات کلیدی:

دیدگاه، ویژگی، زبانی، ادبی، ناصر خسرو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/686542>

